

JOB B NEKTEK, HA ÉN ELMEGYEK

Mennyire furcsa lehetett a tanítványoknak ezt hallaniuk Jézus ajkáról: "... jobb nektek, ha én elmegyek..." (Jn 16:7) Mi jó származhat abból, hogy Jézus eltávozik, magukra hagyja őket? Minden álmuk, reménységük, tervük Jézus személyéhez fűződött. Jézus az, akiben egyre tisztábban vélték látni a Messiást, aki elhívta őket és mindent maguk mögött hagyva elindultak egy számukra ismeretlen úton. Most a következő magyarázatot fűzte meglepő

állításához: *"mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok."* Amikor Jézus elkezdte nyilvános szolgálatát, megtérésre hívta az embereket, mert elközelített Isten országa. Később viszont azt kezdték megérteni, hogy Isten országának beteljesedése nem itt a földön fog bekövetkezni. Jézus így mutatta be az utat: *"Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is... Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam."* (Jn 14:2-3, 6)

Az üdvtörténet nem ér véget a keresztnél vagy a sírnál, hanem folytatódik Jézus mennybemenetelével és visszajövetelével. Amint közeledünk Jézus második eljövételéhez, elhalkul a világ üneplő zaja, viszont annnyival inkább kell, hogy felerősödjön a megváltottak lelkesedése, szolgálata és készenléte. Jézus testi távozása és a Szentlélek kitöltése az evangélium terjedését fogja eredményezni, ahogyan Jézus megmondta: *"Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban."* (Jn 14:12-13)

Jézus keserves halála és dicsőséges feltámadása után még negyven napig volt a földön rendszeresen megjelenve tanítványainak. Majd elérkezett felemeltetésének, mennybemenetelének napja, amikor ezekkel a szavakkal távozott az övéi közül: *"Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek*

Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig. Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől." (ApCsel 1:8-9) Mintha mindenről megfeledkeztek volna, feszülten néztek az ég felé várva Jézus visszajövetelét, viszont angyalok jelentek meg és emlékeztették őket: *"Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve?"* (ApCsel 1:11)

Jézus mennybemenetele az egyik legerőteljesebb jelzése annak, hogy az üdvtörténet teljes erővel folytatódik és az egész világra kiterjed. A tanítványok rövidesen megérthették, hogy Jézus távozása nem veszteséget, hanem reménységet, erőt és küldetést jelentett számukra. Bizonyítéka drága Megváltónk győzedelmes mennyei bevonulásának a Szentlélek kitöltése. Az Atya elfogadta áldozatát, megjutalmazta egyszülött Fiát és olyan nevet adott neki, mely minden névénél nagyobb! A testet-öltés előtt Jézus Krisztus megüresítette önmagát, viszont most dicsőségesen ül az Atya jobbján, és teljes autoritással, erővel, hatalommal munkálkodik, közbenjár a megszenteltéért. Mint Isten-Fia és egyben Ember-Fia képvisel bennünket, biztosítva afelől, hogy amint számára

folytatás a 3. oldalon

MENNYBEMENETEL

"Felemeltetett a mennybe." Mk 16:19

elmentél
hogymaradj örökre

így akartad
s hogy úgy van
mint akartad
s hogy jól van így
míg kezünket fogod
itt az enyémet
s amott
más kontinensen
az övökét
és bárhol bárkiét -
míg kezünket fogod
tudjuk hogy jól van így

de hogy Pétert
hogymaradj
milyen nehéz úton vezettet
s milyen hatalmas kézzel
hogymaradj szívük meg nem szakadt -

légy áldva Mester
mennybe ment Király
dicsérjen ég
kereszt
töprengő értelem
s a szívünk

Herjeczki Géza (1979)

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. Through the FOG, Detroit, May 23-25

Ünnepeink: anyáknapja, mennybemenetel

Gyülekezeti beszámoló: Torontó, Cleveland, Nagyheti közös hitmélyítő alkalmak

A Nőszövetség konferenciája (2)

A Baptista Árvaház Története (13)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GEZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Óri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a
 mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

Április utolsó hétvégén fontos napokat élt át szövetségünk testvérisége. A kaliforniai *Alhambrába* utazott minden aktív lelkipásztorunk, sőt gyülekezeti képviselők is. *Lelkipásztor beiktatására*, s az azt megelőző napon az *Évközi Gyűlésre* került sor ugyanis a gyülekezetben. A lelkipásztorok pedig a következő héten tartották a hagyományos *csendes-napokat*.

Szűcs Dávid lelkipásztor beiktatásáról és a csendes-napokról a következő hónapban olvashatunk újságunkban.

ÉVKÖZI gyűlés Alhambrában 2005. április. 26.

A 117. évében járó szövetségünk – a hagyományaihoz és országunk törvényes előírásaihoz is igazodva megtartotta a nyári közgyűlés utáni legfontosabb találkozóját. A hivatalos tárgyalások két bizottságban folytak: a *Végrehajtó*, valamint a *Missziós és Jótékonyági Bizottságban*.

Püsök Dániel elnök testvér vezette az elsőt, ebéd után pedig *Lukács János* alelnök testvér a MJB-ot, melynek mindig az alelnök a vezetője.

Püsök testvér megnyitó áhítatához a Hab 2,1-et választotta. A rövid vissza tekintés után az előttünk álló eseményekről, feladatokról hallottunk és beszélgettünk. Szép programok állnak előttünk ebben a szövetségi esztendőben is (ami májussal kezdődik). Tárgyaltunk többek között a nyári közgyűlésről, a New York-i gyülekezet rendezésében az idén is sorra kerülő erdélyi ifjúsági missziós útról, a Hargita Táborban rendezendő lelkipásztor-családok konferenciájáról (aug. végén), és természetesen mindezek anyagi összefüggéseiről. Hálaadással és örömmel tekintettünk előre a másnapi lelkipásztor beiktatásra, és köszöntöttük Szűcs Dávid testvért, aki először vett részt az ilyen bizottsági munkában.

A Végrehajtó Bizottság megtárgyalta és elfogadta azt a javaslatot, hogy a lapunk szerkesztésének munkájába egy *tördelőszerkesztőt* is bevonjunk. Egy olyan testvért, akit jól ismerünk, hiszen 2011 óta a lapunk nyomtatását is ő végzi férjével együtt: az alhambrai gyülekezet tagját, *Óri Kulcsár Ibolyát*. Ezen a helyen külön is köszöntöm őt, mint munkatársamat.

A *Missziós és Jótékonyági Bizottság* munkáját az elnöklő Lukács testvér áhítatával kezdtük (Fil 2,1-11). A gyülekezeteink képviselői (ők a szavazó tagok) mind jelen voltak, valamint a lelkipász-

ESEMÉNYNAPTÁR

Május 23-25. Detroit
TAVASZI IFJÚSÁGI
TALÁLKOZÓ

Téma: Through the Fog /
Walking in God's Presence

Június 30-július 5. Ráma
YOUTH CAMP

Július 4-6. Ráma
KÖZGYŰLÉS

Téma: Gerjesszük fel lelki
ajándékainkat!

Július 7-13. Ráma
GYERMEKTÁBOROZÁS

AUGUST 1-10
MISSION TRIP '25 SERVING
LOCAL COMMUNITIES IN
ROMANIA

Anyagi támogatási lehetőségek:
a szövetségi pénztáros címén;
a New York-i gyülekezeten
keresztül; Facebook linken:
[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/donate/1405734480434513/)
[donate/1405734480434513/](https://www.facebook.com/donate/1405734480434513/)

torok és néhányan a szövetségben kapott tisztségük jogán. Közöttünk volt ezúttal a *Melbournei Gyülekezetünk* lelkipásztora is, *Horváth Ferenc* testvér.

A missziómunka áttekintése után (gyülekezeti, alszövetségi, EH-i beszámoló) a Végrehajtó Bizottságban tárgyalt ügyeket is áttekintette és legtöbbször elfogadta ez a bizottság is. Jelentős hangsúlyt kapott a gyermekeink és fiataljaink közötti, illetve a fiatalok által végzett munka (Ráma tábor, Romániai Mission Trip). Döntöttünk gyülekezeteink hagyományos céladakozásairól is (pünkösdi és hálaadónap).

A bizottság a jövő évi költségvetést is elkészítette, melyet a közgyűlés elé terjeszt majd megbízásunkból *Kovács József* pénztáros testvér.

A szerkesztő úgy látja, hogy szövetségünk munkáját megbízható és az Úr iránt elkötelezett testvérek vezetik, s azt is örömmel nyugtázta, hogy a lelkipásztori kar megfiatalodott az utóbbi időben. Jó reménységgel, hittel nézünk a hónapok elé. (*szerk*)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

JOBBI NEKTEK, HA ÉN ELMEGYEK

folytatás az 1. oldalról

megnyílt a menny, majd egy napon számunkra is kitarulnak azok a kapuk, és megérkezhetünk Isten jelenlétébe, az örökkévalóság helyére.

Kedves lélek, el ne felejtse, hogy a te otthonod a mennyben van! Jézus azt akarja, hogy ahol ő van, ott legyél te is, meglátva dicsőségét és átélve örömeit! Sohase gondold azt, hogy Jézus elhagyott, hanem gondold arra, hogy előtted jár, hatalmasan munkálkodik és a legjobbat készíti azok számára, akik hisznek és mellette mindvégig kitartanak. Nem fogod mindig világosan átlátni a részleteket, helyesen értelmezni az eseményeket, de szeresd Jézus Krisztust, ahogyan ő szeret téged, szolgálj hűségesen, ahogyan ő szolgál feléd, és higgy benne teljes szívedből, mert Jézusban sohasem fogsz megszégyenülni.

Deák Zsolt

***Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyán emlé-
in. Már anyám ölében is rád voltam
utalva, anyám méhében is te voltál
Istenem. - Zsolt 22, 10-11***

Az "igaz ember szenvedését" leíró 22. zsoltár az Úr Jézus kereszthaláláról írt evangéliumi beszámolóknak prófétikus jelleget ölt. "Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: 'Éli, éli, lamá sabaktáni' azaz 'Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?'" (Mát 27,46; Márk 15,34), de a zsoltárt idéző felkiáltáson túl, a szenvedés-történet egésze Dávid énekére emlékeztet. James Tissot festményen illusztrálta ("Amit Urunk a keresztről látott", 1890) a pillanatot: "Torkom kiszáradt, mint a cserép ... , gonoszok bandája kerített be ... , meg számlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak rám. Megosztottnak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek" (Zsolt 22,16-19). Bár Dávid szenvedése össze sem hasonlítható az értünk szenvedő Krisztus megaláztatásával és fájdalmaival, megénekelte reménységét a feltámadott Jézus uralma koronázza meg: "A föld határáig mindenkinek eszébe jut az Úr, és megtérnek hozzá, leborul előtte mindenféle nép" (Zsolt 22,28).

Az élet egészét láttatja - mintegy mindent átfogó íven - ez az ének. A szenvedésről egyes szám első személyben szól, mert arról mindünknek tudni kell - azt kikerülni nem lehet. Mit és hogyan érez a szenvedő? Milyen gondolatai vannak? Milyennek érzékeli, milyennek ismer-

szik a környezete? Hogyan hat a hitére, Istennel való kapcsolatára fájdalmas helyzete?

Mivel Dávid a zsoltár szerzője, aki hív bennünket, hogy a szenvedés világából a dicsőítők körébe lépünk vele, kövessük a példáját! Lássuk, mibe kapaszkodott! Mi éltette a reménységét? Mit tanulhattunk tőle a hitről?

A fájdalomtól jajgatva is, kitartóan hívta az Urat (2-3.v.). Úgy írt az Isten mentő szeretetéről szóló tanulságokkal a választott nép történelméből, hogy önmaga helyzetére is alkalmazta azokat. Fent idézett mondatai erről szólnak.

Mint a választottaké, az ő személyes léte is Isten tetteiről szól. Aki Istene volt már az anyaméhben, bábaként volt ott a születésénél, majd a szoptatásánál. (Ézsaiás próféta könyvének a 66. fejezetében ugyanígy tanít Istenről a néppel kapcsolatban: "Csak megindítsam és ne vezessem le a szülést? - kérdezi az Úr." - 9.v.). Anyám méhében ... , anyám emléin ... , anyám ölében ... "te voltál Istenem" - vallotta Dávid, és valljuk mi is.

A múlt hétvégén kórházba került az Édesanyám. Néhány napig hiába szólítottam. Mintha hallotta volna a hangomat, talán követett a tekintetével, de beszélni nem tudott, és a kéréseimre se mozdult. Ma este már beszélgettünk, és elmondtam neki, hogy még sohasem láttam olyan gyengének. Mosolygott. A kezemet tartva mondta, hogy ő mindig olyan gyenge volt. Emlékeztettem és kérdeztem, hogy akkor hogyan táplált a testében, majd utána, honnan volt anynyi ereje erre is, meg arra is? Isten adott mindenhez elég erőt - volt a válasza. Igen, Isten szeretett az anyukámban is. Gyengeségeinkben is, akár ő, akár én kiáltattunk hozzá.

Adjunk hálát az édesanyánkban kínált isteni oltalomért!

Novák József

ANYAI TANÁCSOK

Péld 31,1-9

Istenfélelemre istenfélő anyák tudnak tanítani. A gyermekkor első hat-hét éve igen meghatározó. Beépülnek életminták, kialakulnak egy teljes életre előre mutató szokások, viszonyulások, életvezetési szabályok. Leműél kapcsolata igencsak mélyen gyökerezhetett édesanyjával, amikor évekkal később királyként is felidézi anyja nagyon is gyakorlati útmutatásait. Királyi gyermek vagy, életedet, szórakozásodat, kapcsolataidat ehhez igazítsd! Kiváltságos a helyzetünk nekünk is. Belegondoltál, kedves olvasó? Igazi Király gyermekei vagyunk mind, akik féljük Istent, tiszteljük, és megváltó kegyelmét elfogadva neki szentelt életet akarunk élni. A megszentelődés útján járó ember folyamatosan keresi, hogyan élhet Isten szerinti tiszta életet. „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja ígédet” – tanítja a 119. zsoltár 9. verse. A társadalomban különféle szereposztásban találjuk magunkat, de bárhol is vagyunk, egy biztos, tudjuk, kihez tartozunk. Tudjuk, hogy a menyeyei Király ruház fel bennünket méltósággal. Ezt megbecsülni kötelességünk minden körülményben, jó és megterhelt események között egyaránt. Kiváltságos a helyzetünk, mert Isten ajándéka földi életünk!

Ujváriné Szabó Anikó, Áhítat 2025.

ANYA

**Amit egy titkos kéz írat:
lágy arcod fonódott redője
bonyolult, fakult kézirat,
nézem, betűzgetem belőle:
mit írtak az évek, az élet?**

**Ez én vagyok, az én sorsom,
e mély sor a homlokodon:
bocsáss meg,
nem így akartam, ennyi lett,
ki sorsa ez, enyém, tied?
nem tudom.**

**Szobákban éjjel, idegen
tükörök előtt néha megállok:
nézd anyám, fiad idegen
arcán indulnak már a ráncok,
hasonlók, mint a tieden,**

**és kopva, elomolva, mállva
két testünk visszaparik lassan
egy testbe, egy porba, egy anyába.**

Márai Sándor

NAGYHETI HITMÉLYÍTŐ SOROZAT CLEVELAND - DETROIT

A NAGYHÉT mindannyiunk különleges ünnepe. Már megjött a Messiás, sőt már „minden elvégeztetett”, ezekben a napokban mi mégis, évről évre, a keresztre feszített Megváltóra gondolunk, szenvedésére, s látjuk már a dicsőségesen Feltámadottat is a nehéz napok végén. Egyenként és gyülekezetenként is így szoktunk ünnepelni, felkészülni a nagy napokra. Ebben az évben a *detroiti* és a *clevelandi* lelkipásztor szélesebb kör kialakítására gondolt, s meghívott másik 3 lelkipásztort, hogy szolgáljon egy egy esti hitmélyítő alkalmon. A Zoomos felület kiváló alkalmakat biztosított gyülekezeteink testvériségének, s jóval száz fölött voltunk együtt minden este.

Hangzott az Ige, amit *Szűcs Dávid*, *Püsök Dániel* és *Gergely István* hirdetett. Mindenki épült, személyes üzenetet kapott; a buzgó imádságokból is éreztük, hogy célba ért az üzenet. Énekelni a zoomon nem nagyon lehet, ezért *Veress Dániel* és *Klaudia* erre az alkalomra készített zongora-hegedű duettjeit hallgattuk meg videóról. A hitmélyítő alkalmakat *Huli Sándor* és *Deák Zsolt* a detroiti és a clevelandi lelkipásztor vezette.

Nem emlékszem olyan szövetségi gyülekezeteink közötti alkalomra, ami ilyen nagy számú testvért mozgatót volna meg. Az alábbi képre a résztvevők csak egy része fért. Köszönjük a jó kezdeményezést és várjuk a folytatást: hasonló alkalmakat, és az azokat követő áldásokat. (HG)

A szolgálatot végző lelkipásztorok így foglalták össze az igei üzenetük lényegét:

"A nagyhét hétfőjének reggelén, amikor Jézus visszaindult Betániából Jeruzsálembe, megéhezett.

Messziről meglátott egy zöldellő fügefát és azzal a reménnyel, hogy majd talál rajta valami ehető gyümölcsöt, odamegy a fügefához, de nem talált a fán semmi egyebet, csak leveleket. A fügefa helyzetét Mesterünk illusztrációként használja fel, hogy rámutasson a **képmutatás bűnére**, ami a templomban is folyt. A nagyhét alkalmából lehetőségünk van arra, hogy önvizsgálatot tartunk: **őszinte-e a hitéletünk? Minden meg nem vallott bűnt előbb-utóbb a képmutatás bűne követ.** A fügefa felett Jézus ítéletet tartott, végleg kiszáradt, Jeruzsálemet és a templomot is pusztulás érte Kr. u. 70-ben, de a **megtérő bűnös ma is kegyelmet talál."**

Szűcs Dávid

"Jézus minden tanítványát meglepte, egyeseket meg is botránkoztatott, amikor nem sokkal halála előtt levetette felsőruháját, kendőt kötött a derekára, vizet öntött egy tálba és elkezdte mosni tanítványai koszos lábát. Mikor befejezte azt mondta: **példát adtam nektek... Vannak problémák az életünkben, amit csak úgy tudunk megoldani, ha egy lavórral, vízzel és kendővel letérelünk mások lábához!"**

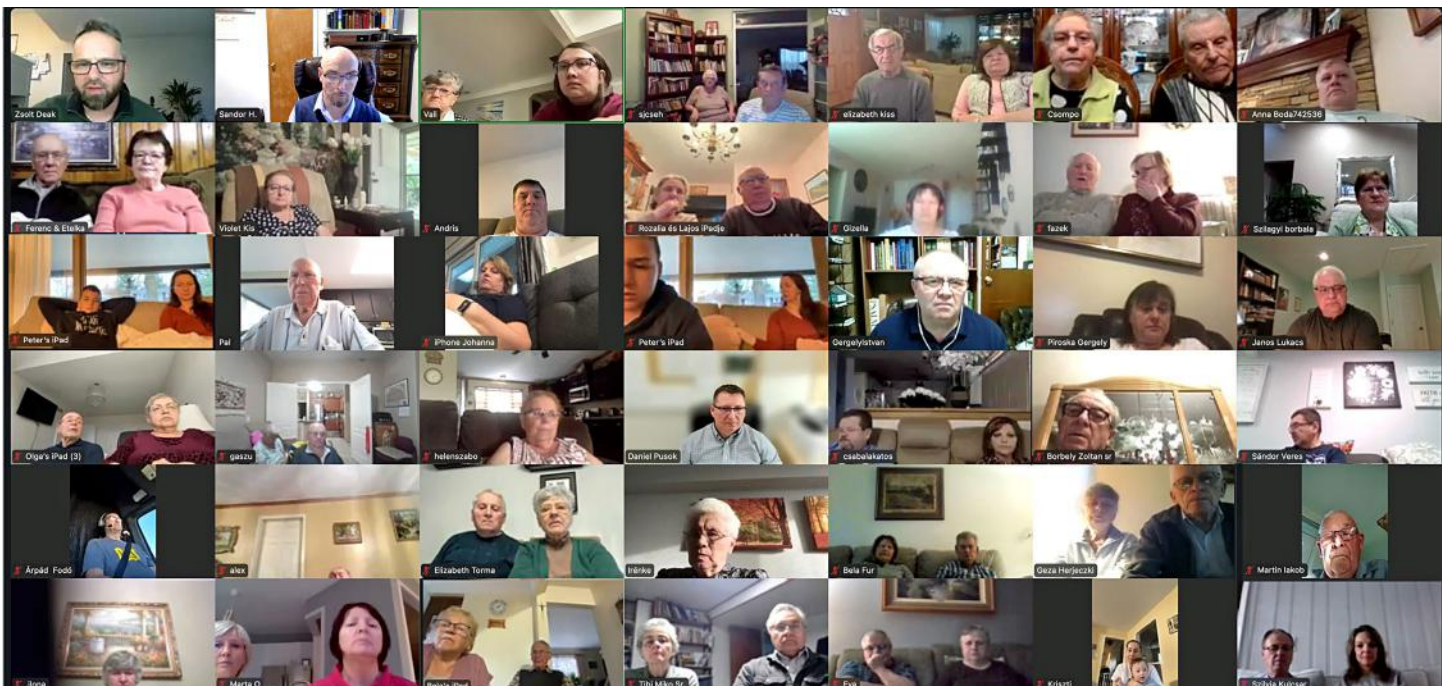
Püsök Dániel

"A Megöletett Bárány, Jézus Krisztus szenvedéstörténetével kapcsolatosan, (Mk 15:16-29) azt szeretném elmondani ma este, hogy **páratlan és leírhatatlan volt az ő testi-lelki szenvedése.** Különösen ha figyelembe vesszük, hogy Ő ártatlan, bűn nélküli volt; az egész világ bűnének terhére, átkát, büntetését magára vette; bár lett volna más választása, mégis a szenvedést választotta.

Ezek ismeretében elmondhatjuk, hogy **a Megöletett Bárány méltó minden dicsőre.** Az igazság az, hogy kibeszélhetetlen sok jó jutott nekünk, azért mert Krisztus érettünk meghalt. Nemcsak üdvösségünket szerezte meg, hanem könnyörülő főpapunk lett, aki az általunk megjárhatatlan mélységeket is megjárta, azért, hogy amikor nagyon mélyen érezzük magunkat, bűneinkben, bánatunkban, fájdalmainkban, lehajoljon értünk és kiemeljen bennünket onnan. **A mi dolgunk az, hogy higgyünk benne, fogadjuk el a megváltást és kövessük őt, akkor is, ha olyan utakon vezet, amelyeket mi nem választanánk, legszívesebben elkerülnénk.**

Ez azt jelenti, hogy utasítsuk el a mirhás bort, ne próbáljuk rövidíteni a keresztyünkön, ne csüggedjünk el, ha nekünk is végig kell menni a Via Dolorosán, azért hogy betöltsük azt, ami híja van Krisztus szenvedésének. Vállaljuk ezt úgy, ahogy Pál apostol is vállalta, tudva azt, ha itt részünk van a Krisztus szenvedéseiben, a dicsőségben is osztozunk majd vele."

Gergely István

TORONTÓ

Torontói gyülekezeti beszámoló

Sok szeretettel köszöntjük az Evangéliumi Hírnök olvasóit gyülekezetünk ez évi igei mottójával: „*Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a télenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkihez.*” (1 Thesszalonika 5,14). Kívánjuk, hogy mindannyian értsük meg Pál apostol fenti buzdításainak fontosságát, és miközben gyakorlatba ültetjük őket, tapasztaljuk meg ezek megéléséből származó áldásokat.

Gyülekezeti beszámolónkban szeretnénk ismertetni testvéreinkkel közösségi életünk kiemelkedőbb eseményeit abban a reményben, hogy az Evangéliumi Hírnököt olvasó testvéreink részesei lesznek örömeinknek, valamint fájdalmainkat is megismerve tudnak értünk imádságban közben járni.

A folyó év első négy hónapját - akár csak életünket általában - örömek és fájdalmak váltakozása jellemezte:

Rendkívüli örömmünneppel kezdtük az évet. Csővári Pál és Csővári Pozsonyi Zsófia testvéreink az év első vasárnapján elhozták elsőszülött kisfiukat, **C S Ő V Á R I**

PÁL BOLDIZSÁRT bemutatni az Úrnak. A jól befűtött imaházban a gyülekezetünk testvérisége mellett a Csővári család sok barátja is jelen volt, akik eljöttek örülni az örülőkkel. Istentiszteletünk Istent dicsőítő énekek éneklésével kezdődött, majd lelkipásztorunk, *Püsök Dániel* testvér Isten Igéjét hirdette az ISámuel 1,26-28 alapján, bemutatva az egybegyűlteket előtt a bibliai Anna lelkületét, aki imádságban kérte Istentől a gyermekáldást, Istennek tett fogadalmat az imakérésével kapcsolatban, és amikor a mennyből választ kapott, Istennek ajánlotta fel elsőszülött gyermekét, Sámuel, akiből Izráel népének egyik legistenfélőbb prófétája lett. Az igehirdetés után a gyermekbemutatói aktus következett, aminek az elején megnéz-

tünk egy képszeállítást Boldizsár első hónapjairól, majd a szülők imádságban adtak hálát kisfiukért és kérték Isten segítségét és áldását gyermeknevelési szolgálatukra. Ezt követően *Püsök Dániel* lelkipásztor magyar nyelven, *John Chininea* lelkipásztor pedig angol nyelven imádkozott Boldizsárért, hálát adva érte és kérve Isten áldását életére. Miután a lelkipásztorok visszahelyezték Boldizsárt szülei szerető és védő karjaiba, az énekkarunk énekelt egy áldást kívánó éneket, ami után gyülekezetünk gyermekei énekeltek és Igével köszöntötték legifjabb barátjukat és egy gyermekbibliával ajándékozták meg. A gyermekek szolgálatát *Király Tünde* testvérnőnk köszöntése követte, aki a gyülekezet nevében szólt a Csővári családhoz, majd egy éneket hallgathattunk meg *Cserepka-Necseski Annamária* részéről. Mivel Pál testvérünk az imaházunkat bérlő angol gyülekezetben is szokott zenei szolgálatot végezni, ennek a gyülekezetnek a lelkipásztora, *John Chininea* testvér is jelen volt, akinek angol nyelvű igehirdetésével zárult *Csővári Boldizsár* gyermekbemutatói istentisztelete. Ezt követően közös ebéd keretében folytattuk az ünneplést és szabadabb légkörben tovább szóltak a köszöntések a Csővári család felé. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg úgy a szülőket, mint Boldizsárt, hogy istenfélő családként éljenek és szolgáljanak Istennek továbbra is!

Ritkán van ilyen, éppen ezért különösen örültünk annak, hogy egy hónap eltéréssel gyülekezetünkben ismét gyermekbemutatói istentisztelet volt. Ezúttal *Dolányi István* és *Dolányi Klómer*

Krisztina testvéreink hozták el kisfiukat, **DOLÁNYI SÁMUEL**T bemutatni az Úrnak. Sámuel a hatodik gyermekként

született a Dolányi családba, ahol szülei és testvérei nagy szeretettel várták és fogadták születését. A Dolányi házaspár nem sokkal Sámuel fogantatása előtt találkozott az Úr Jézussal és élték át az újjászületés csodáját, és úgy tekintettek hatodik gyermekükre, mint Isten rendkívüli ajándékára, akit azért kaptak az Úrtól, hogy Őrá figyelve, hívó szülökként szerethessék és nevelhessék születésétől kezdve. Sámuel bemutatásán, mely február első vasárnapján volt, a Sámuel könyvéből szólt az igehirdetés, amelyben *Püsök Dániel* testvér kiemelte azokat a követésre méltó erényeket, amelyek már láthatóak voltak az ifjú Sámuel életében nem sokkal születése után. Ki lett hangsúlyozva, hogy Sámuel az Úrnak szolgált gyermekkorától kezdve, jó lelkületű, tanítható gyermek volt, aki tisztelte az Úr Igéjét és megtapasztalta Isten jelenlétét az életében, valamint eszköz lehetett Isten kinyilatkoztatásainak átadásában. Az igehirdetés után először a szülők, majd lelkipásztorunk is hálát adott Sámuelért az Úrnak és együtt a gyülekezettel kértük Istentől, hogy az ifjú Sámuel hasonlítson mindenben arra a prófétára, akiről a nevét kapta. A bemutatási szertartás alatt az egybegyűlteket bepillantást nyertek egy képszeállítás által Sámuel életének első szakaszába, meghallgathatták az énekkarunk áldáskívánó énekét, majd gyülekezetünk gyermekeinek köszöntése következett, akik egy gyermekbibliát is átadtak Sámuelnek abban a reményben, hogy ő is szeretni és tisztelni fogja Isten Igéjét. Mivel a Dolányi család eddig született gyermekei nem voltak Istennek bemutatva, őket is az Úr elé hoztuk imádságunkban és kértük életükre Isten áldását. A köszöntések sorát *Rácz-Bordás Klaudia* testvérnőnk szolgálata zárta, aki a gyülekezetünk áldáskívánását osztotta meg a Dolányi családdal. Ez úttal is közös ebéd követte e rendkívüli istentiszteletet, ahol arra törekedtünk, hogy akár eszünk, akár iszunk, mindent Isten dicsőségére tegyünk. Gyülekezetünk együtt örül a Dolányi családdal Sámuel születése alkalmából és kívánjuk, hogy tapasztalják meg közösségünkben az isteni szeretet gyakorlati megélését és kapják meg azt a lelki támaszt, amire szükségük van, hogy Istenfélő családként éljenek életük hátralevő részében.

Két gyermek bemutatása után, március első vasárnapján négy lelki újszül-

löttel örülhetett együtt gyülekezetünk, akik miután Isten kegyelméből újjá-születtek, a bemejtés vizében vallották meg hitüket és elköteleződésüket Jézus mellett. *Kovács Ágnes* testvérnő a hetvenes éveiben, *Torják Erika* testvérnő az ötvenes éveiben, *Kira Germuska* a húszas éveiben, *Püsök Debóra* pedig tinédzserként hallotta meg Jézus hangját,

Deák Zsolt lelkipásztor, **Kira Germuska**, **Kovács Ágnes**, **Torják Erika**, **Püsök Debóra**, **Püsök Dániel** lelkipásztor

aki követésére hívta őket. Miután testvérnőink meghallották ezt a hívást, bűnbánatot tartottak, megtértek, a Szentlélek által újjászülettek és életüket átadták Jézus Krisztusnak.

A bemejtési istentiszteleten zsúfolt-ságig megtelt az imaházunk és nagy kiváltságnak tartottuk, hogy a Clevelandi Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora, **Deák Zsolt** testvér családjával és a gyülekezetükből több testvérral velünk együtt örültek Isten kegyelmének, amely nyilvánvaló lett megtért testvéreink életében. Deák testvér a Róma 8,31-39 alapján hirdette Isten Igéjét, kiemelve, hogy Isten Jézus születésekor, halálakor, valamint dicsőséges feltámadásakor bebizonyította, hogy Ő velünk, a mi oldalunkon van, Jézusban megigazított bennünket, Krisztus közbenjárása által megtart minket és a Szentlélek által folyamatosan érezteti velünk csodálatos szeretetét. Az igehirdetés után a bemejtés következett, ami után kézzelrattal imádkoztunk gyülekezetünk új tagjaiért, hogy Isten betöltsen őket az Ő lelkével, hogy életükben jelen legyen a Szentlélek gyümölcse, valamint a Tőle kapott lelki ajándékokat felismerhessék és Isten dicsőségére kamatoztathassák gyülekezetünkben, illetve az életük minden területén. A köszöntések alatt **Kis Stefánia** testvérnőnk szolgálatát hallgathattuk meg, majd a clevelandi testvéreink szolgáltak énekkel, valamint **Boda Bandus**

bizonyágtevését hallhattuk, aki örömmel vallotta meg Jézus Krisztusban talált új életét. Azt is meg kell említenünk, hogy Istentiszteletünk áldásához nagy mértékben hozzá járult énekkarunk és dicsőítő csoportunk énekszolgálata, amelyeket **Csercsa Tamás** és **Kis Endre** karmester testvéreink vezényeltek. E rendkívüli istentisztelet úrvacsorai közösséggel zárult, ami után az alagsorban folytattuk a finom ételek mellett a lelki és baráti kapcsolataink elmélyítését. Kérjük a testvéreket imádkozni új tagjainkért, hogy otthonra találjanak a gyülekezetünkben, készek legyenek szolgálatot vállalni ezen belül és Jézus Krisztushoz és az Ő evangéliumához hűek maradjanak életük végéig.

A hűségéről lévén szó az előző mondatban, azzal folytatjuk beszámolóinkat, hogy május első vasárnapján aranymenyegzőt is tarthattunk imaházunkban. **Bákai István** és **Olga** testvéreinkkel örültünk és adtunk hálát Istennek, hogy az 50 évvel korábban kimondott fogadalmunkhoz hűek maradhattak minden kihívás és próba ellenére. Életük nem a könnyű, hanem a minden fájdalom és nehézségen győzedelmeskedő élet példája, amely Istent dicsőíti és a következő

generáció számára követendő példaként tanúskodik az Úr megtartó kegyelméről. Testvéreink frigyét Isten 3 gyermekkel és 7 unokával áldotta meg, akiket nagy szeretettel vesznek körül, és akiket napi rendszerességgel hordoznak imakarjaikon. Az istentisztelet keretében **Püsök Dániel** testvér a Prédikátor 4,9-12 alapján, **Püsök Adina** a Zsoltárok 92,13-16 alapján, kisebbik fiúk, **Ifj. Bákai István** lelkipásztor testvér pedig személyes élmények elmondása által köszöntötte Bákai testvéreket. Az istentisztelet után közös ebéd keretében folytatódott a köszöntések sora, ahol gyülekezetünk különböző figyelmességekkel fejezte ki szeretetét Bákai testvérek iránt, aki évek óta oszlopos és szolgáló tagjai gyülekezetünknek.

Miután négy örömről megoszthattuk, szeretnénk fájdalmainkról is beszélni. Két szerető testvér kezét kellett elengednünk az utóbbi időben, akiknek távozása mély űrt hagyott a szívünkben, de akiket nem kétségbeesve, hanem élő reménységgel a szívünkben gyászolunk.

December elsején **JÉGER PÁL** testvértől vettünk örök búcsút, aki 91. életét kapott ajándékba az Úrtól. A mindannyiunk Pali bátyja egy vidám, élettel teli ember volt, akit közösségünk minden tagja nagyon szeretett. Testvérünk Magyarországon született és az 56-os forradalom után kellett maga mögött hagyja szeretett országát. Kanadában új életet kezdett és hasznos tagja lett az itteni társadalomnak. A gyülekezetünkbe a 70-es években kezdett el járni, majd 1975-ben merítkezett be a Ráma tábor melletti Couchiching tóban áldott emlékü **dr. Viczián János** lelkipásztor által. Villanyszerelő lévén nagyon sokat segített a tábori kápolna építésénél és a későbbi felújítások és építkezések alatt is. Amíg ereje engedte, rendszeresen kijárt a táborba, ahol kedvenc időtöltése a horgászás volt. Rövid betegség után kapta az Úrtól a hazahívó szót. Emléke áldott és szívünkben örizzük, valamint a tábornak ajándékozott halászcsonakjával tovább folytatjuk szeretett kedvtelését, a horgászást.

folytatás a 9. oldalon

CLEVELAND

BEMERÍTÉSI ÜNNEPÉLY A CLEVELANDI IMAHÁZBAN

Vasárnap reggeleken, az ősz óta, ifj. Boda András, Boda Rebeka és Boda Cynthia a lelkipásztor testvérrel részt vettek a bemerítésre való előkészítőkön. A hit útján való elindulásukban igen jelentős állomás volt a clevelandi imaházban tartott legutóbbi országos ifjúsági találkozó. Megtérésük történetét február 23-án, a vasárnapi istentisztelet keretében mondták el. A bemerítési ünnepélyre március 16-án került sor.

Deák Zsolt lelkipásztor, Boda Cinthia, Boda Andrew, Boda Rebeka, Huli Sándor lelkipásztor

A kék szín árnyalataiban és szelíden hullámzó folyóvíz képe volt látható vasárnap reggel a két nagy kivetítőn, rajta a felirattal: *I have decided to follow Jesus (Eldöntöttem, hogy követem Jézust)*. Tíz óra előtt pár perccel megszólaltak a detroiti fúvószenekar hangszerei, Bancsov Barna karmester vezetésével. Tíz óra nyolc perckor Deák Zsolt lp. köszöntötte az ünneplő gyülekezetet magyarul és angolul is, felolvasva a Mt 3:13-at: „Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt”.

A kezdő áhitaton a zenekar egyik tagja, Kovács József tv. buzdított imádko-

zásra, alapigének a Zsoltárok 40:10-et választva: „Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, íme nem zárom be ajkamat, te tudod, ó Uram”. És látva a három fehér ruhást, ezekkel a szavakkal indított: „mintegy szülői öröm van a szívemben”, majd végül azt kívánva: „mint Isten hibátlan gyermekei, ragyogjatok a világban”.

Az ígét Huli Sándor detroiti lp., a Szövetség főtitkára az ApCsel 8:26-40 alapján hirdette. Az etióp kincstárnok hitre jutása és megkeresztelkedése történetből hangsúlyozta: Ma is van segítő, és amelyre szükség van továbbra is!

Ezt követően a Zúghat szélvihar kezdetű gyönyörű új énekkari szám hangzott el Veres Klaudia vezényletével, amely után a fehér ruhásokhoz lelkipásztorunk, Deák tv. tett fel kérdéseket és fogadalomtételük alapján merítette be őket a medence vizében. Ennek előtte még elhangzott a Kik ezek itt fehérben kezdetű örökzöld énekszám Boda Erika vezényletével és még más áldáskérő énekek.

A kézzrátételes imádkozásban Deák testvérnek Fazekas László ny. lp. volt

segítségére, valamint Huli Sándor lp. A köszöntések sorát Dan Adams, a Cross of Hope Church lelkipásztora nyitotta meg, hangsúlyozva a Fil 1:6-ot: „aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára”. Ezt követően Martin Marius adventista lp. két zongoradarabot adott elő. A Lakatos és Boda család tagjai énekszámmal köszöntöttek, verset mondott Lakatos Éva és leánya, Gabriella. Záró köszöntésként „egy boldog nagymama”, Boda Etelka nőtestvérünk is szólt, idézve a Zsolt 119:9-et: „Mi módon őrizheti meg az ifjú az ő útját, ha nem a te beszédednek megtartása által”. Végül a detroiti gyülekezet énekkara két énekkel köszöntött.

„Úgy szeretlek, mert kegyelmed sose csal meg, S minden nap tenyeredben tartasz” – énekeltük végül közösen, majd pontban déli egy órakor záró imát dr. Herjeczki Géza detroiti ny. lp. mondott.

Ezt követően az ünnepély résztvevői az alagsorban kaptak ebédet, amelynek elkészítését a Boda Róbert tv. vezette csapat készítette. Délután három óra táján ért véget az együttlét.

Igyekeztünk a befejezésért azért is, mert a Walton Hills-i református templomban a clevelandi magyarok március 15-re, a magyar nemzeti ünnepre emlékeztek.

Szilágyi László

CSICSÁK VILMA 1937-2025

Csicsák Vilma 1937. március elsején született Gálospetriben, Ruszkai József és Juliánna harmadik gyermekeként. Testvérei voltak Gyula és Paula. Iskolái elvégzése után Nagyváradra költözött, Tar Géza és Rózsa testvérekhez. Az 5-ös számú, ortopéd kórházban dolgozott. Majd vásárolt egy kis lakást a Rogériuszon, ahol Jutka lányával laktak.

1968-ban megtért és bekerítkezett Megyesi József lelkipásztor által, ezután tagja lett a Nagyvárad Belvárosi Gyülekezetnek.

1972 őszén Detroitba látogatott, ahol összeházasodott Csicsák Ferencsel. Feri bácsi is megtért nemsokára, bekerítkezett Gerzsenyi László lelkipásztor által, Delrayben. Mindketten a *Detroiti Magyar Baptista Gyülekezet* tagjai lettek. Szeretett szolgálni az énekarban, utazni – Budapest / Szentföld.

1979-ben a Fűr család is hozzájuk érkezett – Béla, Paula, két gyermekükkel – és náluk laktak egy néhány hónapig.

Ismert volt segítőkészségéről. 1990-ben három családnak is ő küldte el az eltartási papírokat, majd lakásába fogadta őket. Szilágyi család, Papp Lajos, Ruszkai Gyula és családja; munkahelyet is keresett minden családnak.

Kórházban dolgozott, de azon túl is mindenféle munkát elvállalt. Nagyon szorgalmas volt. Szüleimen is sokat segített, odahaza, orvos, kórház stb. Örök mozgó volt.

2005-ben Feri bácsi az Úrhoz ment, azután egyedül, de jókedvvel végezte feladatait.

2015-ben leköltözött lányához, Jutkáékhoz, a Floridai Venice-be, ahol a *Nyitott Biblia Gyülekezet*hez csatlakozott. Nagyon jól érezte magát a gyülekezetben és a családban egyaránt.

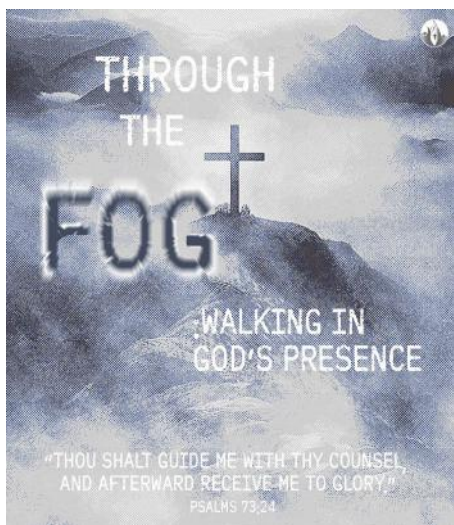
Az Úr Jézushoz méltóan szolgált egész életében, mindenki irányába.

Halála után a megemlékezés február 16-án volt a Venicei Nyitott Biblia Gyülekezetben, ahol *Kulesár Attila* lelkipásztor hirdette az ígét a Prédikátor könyve 12. része alapján.

Gyászolják: lánya Jutka, veje Reuben, unokái: Timi és Jessica, a Fűr család Detroitban, Enikő Stone és gyermekei, valamint a detroiti és a venicei gyülekezet. Emlékét szívünkben őrizzük örökre.

Fűr Béla

**Join us at the YOUTH
CONFERENCE in Detroit this
May 23-25 to explore what it
means to walk in God's presence.**

Like a fog, the presence of the Lord is all around us. However, sometimes we have obstacles and sin in our lives that prevent us from seeing or entering into His presence. Maybe we have questions: How is God leading us? Where is God's presence around us? Why can't I see His presence? Perhaps it requires a change in our heart's perspective, so that our eyes can be opened to go where He leads. Like Moses, we plead that God go before us and that His glory, not our own, be revealed.

Rooted in our theme for the year, we pray that we embrace the beauty of God's works, live to glorify Jesus Christ, and step Beyond the Veil into the fullness of His presence. Through Christ, the veil was torn, giving us access to a deeper, intimate relationship with the One who is worthy of all glory.

“COME NOW, LET US REASON TOGETHER”

One of the best parts about the Christian faith is that we serve a God who welcomes our disagreements and questions. As he told his people through the prophet Isaiah, we are invited to reason—literally argue—with him (Isaiah 1:18). And those are not empty words. Rather, we see them lived out in the stories of Moses, the Psalms of David, and the lamentations of Job. And Jesus spent most of his ministry talking with people and teaching in ways that fostered discussion.

At the same time, however, God is equally clear that he still gets the final

say. When he makes his will known, our job is to obey regardless of whether we agree or understand all that he's asking us to do.

It's after a decision is made that we're often inclined to mess things up, though. And, this side of heaven, that's always likely to be the case.

God shows us great respect by encouraging conversation and giving us the free will to decide how we will respond to his commands. He also gave us the ultimate compliment when he decided to create us in his own image (Genesis 1:27). Perhaps it should not come as a surprise that our greatest temptation is often to act as though we're his equals in these endeavors.

So how well are you resisting that temptation today?

The gift of obedience

Think back on the last time God asked you to do something you either didn't understand or didn't agree with. How did you respond? Did you eventually choose to follow his will or your own?

We learn a great deal about ourselves and about our relationship with God when obeying him gets difficult.

Yes, we're free to disagree, ask questions, and even vent a bit when a chasm exists between what he wants us to do and what we'd prefer to do instead. But unless we're willing to eventually set all of our disagreements aside and see his will accomplished, then we're really not living as if he's the boss, and our claims of faith start to ring a bit hollow as a result.

So the next time you find yourself in a disagreement with God, speak your mind and grant him the conversation that his Word says he wants. But remember that a time will come when you still have to be willing to set that conflict aside and do what he's called you to do. Such obedience is one of the greatest gifts we can offer to a God who has already given us infinitely more (1 Samuel 15:22).

What gift will you offer him today?

Jim Denison

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

TORONTO

folytatás a 6. oldalról

WEISZ PÉTER 1966 - 2025

Három hónappal Pali bácsi halála után ismét mély fájdalom járta át szívünket, ugyanis március 8-án, gyülekezetünk avatott presbitere (gyülekezeti vén) és sok éven át szolgáló előjárója, WEISZ PÉTER testvérünk az Úrhoz költözött 58 éves korában. Péter életéről nem könnyű úgy beszélni, vagy írni, hogy igazán ki tudnánk fejezni azt az áldást, amit az ő élete és szolgálata jelentett közösségünknek. Nem sokan tudnak úgy szeretni, ahogy ő szeretett, nem sokan tudnak olyan önzetlenül szolgálni, ahogy ő szolgált, nem sokan tudnak olyan mélyen hinni, ahogy ő hitt, nem sokan tudnak olyan pontosan dolgozni, ahogy ő dolgozott, nem sokan tudnak úgy terheket hordozni, ahogy ő hordozta azokat, nem sokan tudnak olyan őszinte szeretettel inteni, ahogy ő figyelmeztetett hibáinkra, és nem sokan képesek arra, hogy 17 éven át együtt éljenek egy halálos betegséggel úgy, hogy az ne törje meg őket, ne váljanak annak áldozatává és ne veszítsék el az Isten iránti szeretetüket, hitüket és élő reménységüket. Péternek Isten kegyelméből ez is sikerült.

Gyülekezetünkben, március 15-én, emlék-istentisztelet keretében adtunk hálát Istennek Péter testvérünk életéért, majd gyülekezetünk lelkipásztora, Püsök testvér a Péter családjával és rokonságával, illetve barátaival és ismerőseivel helyezték testvérünk testét nyugalomra a hőn szeretett falujának, Balatonszemesnek temetőkertjében. Úgy az emlék-istentiszteleten, mint a temetésen - Péter kérésére - az evangélium volt hirdetve, és abból meríthettek erőt a gyászolók és reménységet mindazok, akikhez eljutott a Jó Hír.

Befejezésül szeretnénk megosztani Péter testvérünk nekrológját, amely röviden ismerteti testvérünk földi pályafutásának főbb állomásait. Péter hiánya mindannyiunknak fáj, de tudjuk, hogy akkor leszünk méltó tisztelői emlékének, ha Istent hozzá hasonlóan őszintén szeretjük, és tiszta szívvel szolgáljuk.

Weisz Péter 1966. október 3-án született Siófokon Weisz Péter és Spangenberg Mária második gyermekeként. Szüleivel és testvéreivel, Csabával, Beátával és Kornéliával szerény anyagi körülmények között, de nagy családi szeretetben éltek Balatonszemesen. Kisgyermek korától Istenfélelemre tanították és a helyi baptista gyülekezetbe jártak. Iskolai tanulmányait is ebben a faluban kezdte, majd 1981-től a siófoki szakmunkásképzőben folytatta, ahol kőműves szakképzést szerzett. Később Székesfehérváron építészeti technikumba járt.

16 éves korában egy ifjúsági konferencián fogadta el az Úr Jézust személyes megváltójának, melyet hamarosan, 1983-ban bemezítkezéssel pecsételt meg.

Családjával együtt őt is súlyosan megrázta, hogy ebben az időben édesapjukat leukémiával diagnosztizálták és hamarosan el is veszítették. A veszteség az addig is szoros köteléket édesanyjával és testvéreivel hosszú távon még erősebbé tette. A szomorúság ellenére hitüket mindannyian Istenbe vetették. Tőle kapott erőt, vigasztalást Péter is, de hiányoztak édesapja tanácsai, hiányzott támogatása, bölcsessége. Kereste helyét az életben.

1986 júniusában előbb Németországba, majd októberben, 20 évesen *Torontóba költözött.* Vágyott lelki közösségbe tartozni, amit az *Első Magyar Baptista Gyülekezetben* lelt meg. Itt barátokra is talált.

A szereteteitől való távollét és az új környezetbe való beilleszkedés eleinte sok kihívással járt. Az építőiparban kezdett dolgozni. 1991-ben a gyülekezetben megismerkedett *Dicker Györgyivel*, akivel még abban az évben házasságot kötött.

Hamarosan barátjával, Fülöp Tamással, felújítási vállalkozásba kezdtek, melyet több éven keresztül folytattak együtt.

1992-ben Mississaugára költözött feleségével. 1993-ban, 7 év után először volt lehetősége arra, hogy meglátogassa szeretteit Magyarországon. Mindig nagy öröm volt számára a családi találkozás. Ettől kezdve minden évben igyekezett haza látogatni.

1995-ben megszületett első gyermeke, *Viktória*, majd 1999-ben fia, *Bence*. Gyermekeiben sok örömet talált feleségével együtt és próbálták továbbadni nekik azt a nevelést, értékrendet, amiben ők is részesültek.

A gyülekezetben aktív lelki szolgálatot vállalt és 2004-ben presbiterré avatták.

Az évek alatt szorgosan kivette részét a Rama Tábor étkezőjének és az új torontói magyar baptista imaház építéséből.

2008-ban egy rosszullétet követően leukémiát állapítottak meg nála. A hír mélyen érintette Pétert és családját, mivel édesapjukat is hasonló betegségben veszítették el. A küzdelmet azonban nem adta fel. Mindennapjait Istenbe vetett hittel és a tőle kapott erővel élte. Nem szeretett a betegségéről beszélni.

Újabb és újabb feladatokkal foglalta el magát a személyes és gyülekezeti életben. Munkáját a kezelések mellett is töretlenül folytatta. Kliensei megbecsülték precíz, megbízható munkájáért. Többükkel hosszan tartó kapcsolatot épített ki.

Meglátta a szükségét és nagy odaadással segített mindenkinek, akinek szüksége volt rá.

Családjával több emlékezetes kiránduláson vett részt és élvezte a szeretettel való együttélést.

Szívesen töltötte idejét a természetben. Nagyon szeretett a Rama Táborban dolgozni és pihenni. Nem sajnálta az időt fűvágásra, levélgyűjtésre, hótólásra és számtalan más munkára. Kedvenc időtöltései között voltak a hajnali horgászások, kenuzások és a családi hajózáások. Nem hátrált meg a kihívásoktól, minden körülmény között feltalálta magát.

Élete utolsó két éve betegségéből kifolyólag sok nehézséggel járt. A romló egészségi állapot és a számtalan kezelés megnehezítette a mindennapokat. Istenbe vetett hite továbbra sem rendült meg. Bizott a gyógyulásban, de elfogadta, hogy élete az Úr kezében van. Hosszú betegségét türelemmel viselte. Békességgel a szívében, felesége és gyermekei körében 2025. március 8-án Megváltójához költözött.

Búcsúzik Tőle *felesége, Györgyi, gyermekei, Viki és Bence. A kiterjedt Weisz, Spangenberg, Dicker, Burzuk, Gál, Krasznai, Lacza család. A Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet és barátok.*

Püsök Dániel

NŐI KONFERENCIA BILLY GRAHAM TRAINING CENTER AT THE COVE

A Billy Graham Training Center at the Cove a tökéletes helyszíne volt a Tavaszi Női Konferenciának, amely 2025. március 21-23. között került megrendezésre. A Center környezete nem csupán a természet szépségét tükrözte, hanem minden részletében Isten szeretetét és békességét sugározta.

A konferenciát az Amerikai Magyar Baptista Nők Szövetsége szervezte, és a téma központjában a békesség állt, amely mindannyiunk életében kulcsfontosságú. Az alkalom célja volt, hogy mindannyian megtapasztalhassák azt a békességet, amelyet Jézus ígért: „Békességet hagyok nektek” (János 14:27). Az előadó, *Varga Anikó* volt, Budapestről.

A konferencia során gazdag program várta a résztvevőket. Az étkezések közötti beszélgetések családias légkört teremtettek, ahol a különböző korosztályok tagjai együtt tudtak épülni és közösséget építeni.

Az előadások, személyes csendesség időszakai és a csoportos beszélgetések segítettek mindannyiunknak megerősíteni hitünket, és megújult lelki erővel térhettünk haza otthonainkba. A dicsőítés is különleges élményt adott, hiszen a közösen énekelt dicsőítetek összekovácsoltak minket, és elmélyítették kapcsolatunkat Istennel és egymással.

A program szabadidős tevékenységei is színesítették az alkalmat. A kápolna látogatása, a 10 km-es gyalogtúra és a csoportos, csapat összerázó játékok mind hozzájárultak ahhoz, hogy a résztvevők egymásra találjanak és közösen élvezzék az együtt töltött időt. Mindezek az élmények hozzájárultak ahhoz, hogy a konferencia valóban felemelő és lelki feltöltődést adó alkalom legyen.

Hálásak vagyunk a szervezőkért, minden áldott testvérnőért, akik szolgálatukkal, vagy csupán jelenlétükkel szebbé tették ezt a konferenciát. Adjon az Úr növekedést mindannyiunk életében.

Veres Klaudia – Cleveland

BÉKESSÉG ISTENNEL

Az előadó - Varga Anikó - arra kért minket az első este, hogy gondoljuk át, mi Isten célja az életünkben és mit jelent a békesség. Igazítsuk gondolkodásmódunkat a megfelelő perspektívához, magunkat és Istent a megfelelő helyen lássuk az életünkben. Ne legyen „zseb-Istenünk”, akit akkor veszünk elő, amikor szükség van rá, aztán zsebre tesszük, amikor döntéseinket mi magunk, Isten kizárásával akarjuk meghozni. Tanítványnak lenni nem egyszeri cselekvés, hanem létezés. Amikor Isten közelségében éljük a mindennapjainkat és ragaszkodunk az Ő szavához, akkor úgy fejlődünk és olyan kapcsolatban leszünk Vele, mint a szőlővessző a szőlőtővel. (János 15). Hiszen másképp nem tudunk gyümölcsöző életet élni. Az alfafa nem erőlködik, hogy gyümölcsöt teremjen, hanem a napsugár, az eső, és a kedvező környezet hatására fog meglepetésként gyümölcsöt teremni. Nem fog más gyümölcsöt teremni, mint amire teremtve lett.

BÉKESSÉG MAGAMMAL

“Én az isteni szándék megtestesítése vagyok”. Ennek a mondatnak súlya van és bár tudjuk, hogy ez így van, mégis nehezen hisszük el. Az ige szerint Isten az Ő képmására teremtett minket (Mózes 1:26-28). Ezért tükrözzük és képviseljük Istent, és felelősen bánjunk minden teremtményével. Ellentétben minden más teremtménnyel, Isten saját lelkét lehelt az emberbe (Mózes 2:7). Beépített érzelmi szükségünk vannak, és a Sátán mindig azon igyekszik, hogy kételyeket ébresszen bennünk. A szerető Isten úgy tekint ránk, mint örökbefogadott gyermekeire, akiket soha nem fog kitagadni. Emlékeztessük magunkat, hogy az életünk értékes születésünktől halálunkig. Tökéletesek ugyan nem, de az Úr szemében csodálatos teremtmények vagyunk. Erre az igazságra kell

megtanítani magunkat: Isten remekműve vagyunk, még ha nehezen is fogadjuk el (Zsolt 139:13-18). Isten áldásnak teremtett mások számára, és ennek feltetele, hogy békülj meg magaddal.

BÉKESSÉG A SORSOMMAL

Azzal a megállapítással foglalkozott Anikó, hogy létezni lehet Isten nélkül, de élni nem. Jézus arra hív bennünket, hogy vele való közösségben éljünk. Nem az a legfontosabb, hogy merre tartunk, hanem hogy kit követünk. Azt látnunk kell, hogy egy-egy vihar megmutatja, hogy életünk melyik területén vannak még hiányosságok. Egy Corrie Ten Boom által készített faliszőnyeg külső oldalán egy különleges mintázatú koronát láthattunk, de a visszaján csak egy kaotikus összevisszaságot. Így van a mi életünkben is: megpróbáltatásokon keresztül jutunk el a megszentelődésre. Életünk célja, hogy megismerjük Istent, és ehhez a folyamathoz hozzátartoznak a nehézségek, megpróbáltatások, amiken keresztül kell mennünk a megszentelődéshez. Természetesen, nem örülünk a nehézségeknek, de így leszünk egyre jobban hasonlók Istenhez. Nem könnyelmes, öncélú, könnyű életre lettünk teremtve, hanem arra, hogy Isten dicsősége meglátszódjon rajtunk keresztül.

BÉKESSÉG A SZOLGÁLATOMMAL

Nekünk nem elismerésért kell szolgálnunk. Csak akkor tudjuk Istent igazán szolgálni, hogy ha hagyjuk, hogy Ő növekedjen bennünk és mi egyre kisebbek leszünk. Bemérintő János élete nagyon jól illusztrálja, hogy ő felismerte identitását, mint Jézus völgyéne, és aki előkészíti az utat, mint egy igazi szolga. De azt is látjuk, hogy ért véget az élete; látszólag értelmetlen halállal. A hangsúly azonban nem azon van, hogy hogyan halt meg, hanem azon, hogy elvégezte a feladatát, amivel Isten megbízta és végig hű maradt. Tudd, hol a helyed, és fogadd el a munkát, amit Isten rád bíz. Ne a buktatókra nézz: alkalmatlanságra... Isten mindenkinek tud adni feladatot, és akarja, hogy mindenki részt vegyen az Ő országa építésében. Amikor Isten bíz rád munkát, akkor biztos, hogy el is tudod végezni a maga idejében.

Szeressük embertársainkat még a legnehezebb körülmények között is. Mindig szakítsunk időt arra, hogy másokon segítsünk. A talentumokat azért kaptuk, hogy szolgáljunk velük másoknak. Számomra a legfontosabb üzenet ez volt: törekedj új kapcsolatok kialakítása és a meglévők mélyítésére. A legnagyobb ajándék, amit ezen a hétvégén nyertünk, az egymással való közösség volt.

Violet Ibolya Imre - Cleveland

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskö Dániel* (Amerika)
 Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
 Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskö Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

ÉN IS

*Vak koldussal én is kiabálok,
 ne menjen el Jézus mellettem.
 Pogány asszonnyal nyakára járok,
 lehullott morzsákat felszedem.*

*Tékozló fiúval hazatalálok,
 tiszta ruhába öltözöm;
 könnyet hullajtva, míg vacsorálok,
 egy szót ismétel: Köszönöm!...*

Szilágyi József

ISTEN ÁLDÓ KARJA OLTALOM

Szöveg: Fűr Béla

Dottie Rambo & Jimmie Davis

1. Ha jő a vész, az é - le - tem - re pró - ba,
 2. Majd egy - ko - ron, ha szó - lítsz szá - ma - dás - ra,

Nem fé - lek már itt a föl - di ú - ta - mon.
 Ve - led le - szek, ha a par - ton át - ve - zetsz.

Ő jár - ve - lem, s ha lá - bam el - bo - tol - na,
 Ju - tal - mam át - a - dod majd Ká - na - án - ba,

Is - ten ál - dó kar - ja ol - ta - lom.
 Jó A - tyám, ki oly na - gyon sze - retsz.

CHORUS

Törhet re - ám itt lenn az é - let - ben pró - ba szün - te -
 len, Drága Jó A - tyám ve - lem vagy ú - ta - mon,
 Sze - re - tő szí - ved nem hagy egy - ma - gam - ra,
 Tu - dom ál - dó ka - rod ol - ta - lom.

Árvaházunk első éveiben Dr. Klein Henrik orvos, hívásunkra mindig készséggel jött. Később Dr. Ormos Irma orvosnőt vettük igénybe. 1932-ben Dr. Krizs Fekete József orvos udvarunkban járt egy család beteg gyermekét kezelni s miután érdeklődött árvaházunk felől, díjtalanul felajánlotta házi orvosi szolgáltatását. Azt mondta, hogy ő ezt Isten iránti hálából és szeretetből akarja tenni, így ebben is az árvák Atyjának gondviselését fogadtuk el örömmel.

Istennek áldott eszköze volt Dr. Krizs Fekete József orvos úr. Éjjel-nappal szolgálatunkra állt, hívás nélkül jött, ha betegek voltak a gyermekek, míg meg nem gyógyultak.

Krizs doktor úr római katolikus vallású volt, Istenfélő hívő ember. Naponta végezte az irgalmas samaritánusi szolgálatokat. A Lenke téri szegény barakkok lakói és még több a miénkhez hasonló intézet vette igénybe a Jézus nevében adott orvosi segítségét.

1944-ben őt is beosztották szolgálatra a Helyőrségi kórházba. A kórházat bombatalálat érte, ott Krizs doktor is áldozatul esett a műtőben végzett szolgálata közben. Hisszük, hogy az Úr, az örökévalóságban bőséges jutalmat készített számára.

Az árvaanya betegsége

Egy júliusi napon 1932-ben árvák ügyében utazva egy 4 és egy 2 éves kis gyermekkel szálltam vonatra S. községben, Budapest felé.

Boldoggá tett a két édes gyermek, örömmel töltött el az a tudat, hogy anyjuk helyett anyjuk lehetek, Napok óta erős fejfájást éreztem, s kevés utas lévén magunk voltunk a kocsiban, így nem tudtam meddig lehettem öntudat nélkül. Ijedten néztem körül, nem láttam a gyermekeket. Fohászkodtam Istenhez, majd kinyitottam a kocsiját és ott láttam őket a másik kocsiban kedvesen csevegni az utasokkal. Nem tudtam eléggé megköszönni mennyi Atyámnak, aki megőrizte őket, így minden baj nélkül haza érkezünk.

A betegség súlyossá vált, napok múlva kórházba szállítottak s a vizsgálatok során agyvelőgyulladás és szívizomgyulladást állapítottak meg. Az orvosok lemondtak az életéről.

A betegség hosszú hónapokon át tartott. Egy éjjel nagy fejfájással, szívemen jégömlővel, ébren, csendben feküdtem. Átgondoltam egész életemet és leszámoltam az Úr előtt. Mindenért, ami szép és jó volt, hálát adtam. Ami nem volt jó, bocsánatot kértem és kaptam. Mindent az Úr lábához helyeztem, aztán nyugod-

tan vártam a pillanatot, mikor az örök hazába átmehetek.

Ekkor egy látomásom volt: Sorakozva jöttek árvaházunk gyermekei, három oldalról vették körül az ágyamat, rám borultak, némelyiknek könnyek csillogtak az arcán. Néztem, néztem őket – és megsajnáltam, hogy még árvábbak lesznek, ha én is elmegyek. Úgy éreztem, hogy az Úr is ott állt és nézett rám, figyelt engem, várta, hogy én mit mondok. Erre azt mondtam: Nem bánom Uram, ha Te is úgy akarsz, ha ezekért még itt maradok... És Ő úgy akarta... Itt maradtam, meggyógyultam az orvosok csodálkozására. Az értem sokak ajkáról felszállt imádságok meghallgatást nyertek és még ezután 18 évig gondozhattam az árvákat és szolgálhattam nekik.

Az Árvaház próbája

Árvaházunkat a még hozzá tartozó másik házzal és kisebb épületekkel, melyekben bérlők laktak, melyek házbére kis bevételt jelentett az intézetnek, 1922-ben vették vezető testvéreink hárommillió kétszázezer koronáért.

Az épületek azonban annyira elhanyagolt állapotban voltak, hogy rendbehozatalához több mint hatmillió korona volt szükséges. Már hat éve gyönyörűen folyt a munka, úgy az árvaház fejlődésében, mint az árvaház kebelében létrejött virágzó boldog gyülekezetben, mikor az ős ellenség sugallatára a régi elszegényedett tulajdonosoknak olyan gondolatuk támadt, hogy pereljék be a Hitközséget azzal az ürüggyel, hogy ők arany koronáért adták el a házakat. A vételt igazoló okmányokban még nem is forgott szóban arany korona. Ha jogos lett volna követelésük, akkor vagy az ingatlanokat, vagy hárommillió kétszázezer koronát kellett volna visszafizetni. Csopják testvér kiszámítása szerint akkor hárommillió arany koronából 400 házat lehetett volna felépíteni.

Mikor a volt tulajdonosok ügyvédje a hárommillió arany koronáról beszélt a bírói tanács elnöke azt a megjegyzést tette: „Kérem ügyvéd úr, abban az időben azért a hárommillió arany koronáért akár az Országházat is meg lehetett volna venni.”

„Perelj Uram a velem perelővel, harcolj a velem harcolókkal” Zsolt. 35,1. Az Úr most is megtette, mert „Hű az, aki az ígéretet tette.” A bíróság a felpereseket „jogtalan követelés” címén elutasította, azonban ők fellebbeztek, de a Tábla-bírói tárgyalás is javunkra döntött. A felperesek, ügyvédjük biztatására tovább vitték az ügyet a legfelsőbb bírósághoz, a Kuriához, nem tudva ki ellen harcolnak. A tárgyalás már nem történhetett meg, mert az ügyvédjük hirtelen meghalt. „Az Úr hadakozik ti éretteket, ti pedig vesztet legyetek!”

Három évnél tovább tartott a per, melynek a költségét a bíróság megállapította. A mi ügyünket képviselő ügyvédnek 40000 pengőt határozott meg, melyet a felperesnek kellett volna megfizetni, de mivel ők szegénységi alapon pereltek, így ez az árvaházra hárult. Fellebbeztünk a Királyi Táblához, ott 17000 néhány száz pengőre csökkentették, de még így is lehetetlen colt az árvaháznak ezt kifizetni.

Dr. B. ügyvéd, aki képviselő is volt, hívó férfi, felajánlotta segítségét hitközségünknek. Vezető testvéreink ő általa tudták meg, hogy a mi ügyvédünk Dr. Sz. értéken felüli becslést adott be a bíróságnak árvaházi épületeinkre, ezért lett az ügyvédnek járó díjazás olyan magas.

Reviczki testvérnek eszébe jutott Dr. H., Pest megye Árvaszék Főügyésze, ki mint ügyvéd is működött, akit mint árva gyermeket, nővérkéjével együtt Mayer Heinrich lelkipásztor nevelt és taníttatott. Ő, visszaemlékezve baptista nevelőjére, hajlandó volt a Baptista Árvaház ügyét elintézni.

Felvetette a küzdelmet Sz. ügyvéddel, melynek sikereként a bíróság az ügyvédi költséget tizenegyezer pengőre leszállította, amit aztán meg is fizettünk.

Mennyei Édesatyánk, az árvák Atyja, meghallgatta az imádságokat melyek főlzálltak hozzá, még a legkisebb gyermek ajkáról is és kimentett bennünket a próbából.

Legyen érte áldott Szent neve!
(folytatjuk)

Heckmann Margit